

1852/865
Juni Sept: 24: 1852

Igen tisztelt Professor U.

Szeretett Domolossom butsu' szorataban ös le-
biatyanak neveri. Én önnel sivezen ar-
torom a műledeg i' legantebb felibe - i' min-
hogy tudom hogy fiúi etrés nem geszethes ar-
erans, biatyaít nem érde erányuruban, bátra
képek fel ön elibe aron késsel, ootorkan
vellem arórnak keshiben is. Érti nem keso-
varol solat egyenesen celomhoz szeteb.

Oly szelid lelű, ar illemöségnek minden
agait, non tanultságból hane m ember ség
ösötönéből, mindenkör meg fado, Oly igende-
len, i' kereiny műveléssel mint ön, milyen
dey koranyel táplálal ar aggódó anyai
szivel rkor, midon érde vere, hogy ar arde
bi erben működött szivtelen, erus tamttó
Oly káros hatással volt tudos egyetmérés, mag
bittom ar is, hogy magokból a szelű mű-
kálhah társalgas is szelittőleg kell hogy
kedélyese hasson, i' mi után mind két rli
minyo onben esalat kótam, hatartalan bich
marn i' fiunk java által felhivatva ér-

felhívatra értem megamat, és látni, hogy
nem csak régi példája, nem csak maga a
művészet, hanem az a név leg határozott
intései által is hasonlóvá, melyek talán so-
ha se lesznek hatásosabbak, mint a büsz-
kei.

Aretneim a' hermetet valolva mente-
 ni. Adves gyesmetet - ok ar mem allos-
 sa erhetlenul ovelig nem atas histora-
 ban kocsimi - leg tudosbb mulatsaga - men-
 ni; mess neha remeny szivüseg et mutatö in-
 dulatos jelenisek samjajanak kellett lennie.

Nem nevertheless hereby not only it is
 let, sure, mess some better, so ha
 nem ditsekut - i nyitvân lat sek, hogy
 bar mi nemü müveivel nincs társalgat,
 mines loaglasával, mines löveivel, sat.

Kem vādõhatom esõ neveliset, me
magam vottam - iitab minet tesseisime, ta
ei allalmanas nem kujukatvan - dajaja jens
raja. Kem vādõhatom magamat, me

most se le mennyiségemmel el idegenkedésre, se
minimális - vagy bár mi kicsit el nevezemmel
el romlására okos nem adtam, tudom is
hogy par év előtt szeretett, becsült, szép
honos jobban hájtott omis bár mire; mire
sem találhattam, olvasott nálam, is
ugyan arról igyekeztem mások era nyába is,
nem természet: hajlomból igaz - de tanulni
ingoványosságból, előző, nyajos, s. a. t. lemmi.
Elliott ar, hi eszivel meg várta, is
meg lehet, mindnyajunk előtt érthetetlen
nyelven, mindnyajunkhozotta bár hangos
gyengeségünkhöz és lehet várhatólag
nevetésgéte - minden esetre szinte minden el
vel omimént a mi sark, Tüdélyes, piggyes.
Fel tölti a romlatlan gyermeki szívet le
alánott, talán benne magától ritdos
is ugyan arról meg veselkedésből túl becsül-
tessz költött, arótt minden meg változott.
Intésem bár mely kedvel, vissza uta-
sítto, utolsó sőt minden esetre magot-

magotnak tartó, sőt is sűrűn
 foglalkoztatnak, s eredménytelen aratásnak.
 Egy nevelője is, hisz ismét sőt leg tudor
 hogy becsül is, sűrű is, meg is van re-
 le barátsággal elegáns. A leg jobbak i-
 seletével oly keveset gondol, hogy e' nap
 nem bűnös barátság, emberek elött magam
 keltőit. Sem atya, sem anyó, sem ne-
 velője, testvére, sőt bűnös kívül sem
 etans kegyeletet nem mutat, s meg látszik
 e' minden kíméllet meg vetésem fűzfű-
 ságos, leli fel emelkedését, s a. s. s. s.

On kívül az egyetlen k. harkas s. s. s. s.
 kati on mi sőt s becses elöttem az egy ú-
 arca, hogy a' nyitván felre veretted jó ú-
 ra sőtve láttatni meg elég boldog legyen.
 On lehet csak el hívafva tevékenet velle a'
 láttatni, at hogy ha mindegy anyai alda
 hangzik is felette az meg nem orja a' bűnös
 sőtöl ha a' sőt mely sőtöl sőtöl sőtöl
 sőtöl; hogy k. magat sőtöl sőtöl sőtöl sőtöl
 ügynök csak az sőt harkaloni kinek baráti vagy

865/9
baráti vagynak; hogy a' köi velő me'ny meg
vedésének hora nem érte el réa' néve;
hogy ezhis akkor is aris kell is irabai
ar a' férjfiának mint leg becsesibbet
öntudatan hívul oda vetni; mikor ar
is leli ösmerte önvallosága ^{es e'} köi tele-
ne valóstania; hogy ar a' mi faragat-
lan meg nem egyenes - vagyis, hogy nem
kell valamirek faragattannak lenni hogy
egyenes lehetson; hogy a' masok evanti
engede'kenységet, helyes edo'kedésit maga
ar embori is önmagatának igényli; aral-
tal mulatolag is fetteg egyenais életis
kellemesebbé teven - is hogy: de miért
fordol en annyit fel? Hiszen én hogy
én engemet ev - is ha nem értené - rit-
mat be irása) után sem értené.

De ar mondan hat, hogy ha ar én
jó szivemmel szeretném nem csak ar evet,
hanem a' kedv is meg garagittam, örök
hálása kösleri

Kör. süle sárvát
Tisz. Telek, Fehérmé⁵

